

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 63/01-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. augusta 2001 prerokoval ústavnú sťažnosť A. H., bytom Česká republika, B., vo veci porušenia ústavných práv rozhodnutím Okresného úradu v Čadci č. 2000/2138-Ca z 28. júna 2000 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť A. H. odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 11. júna 2001 doručené podanie A. H. (ďalej len „navrhovateľka“), bytom Česká republika, B., označené ako „Ústavná sťažnosť proti rozhodnutiu o vlastníctve Okresného úradu v Čadci, odboru PPaLH č. 2000/2138-Ca z 28. 6. 2000“. Navrhovateľka ním namietala, že Okresný úrad Čadca v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) nepripustne zasiahol do vlastníckych práv. Ďalej tvrdila, že postupom Okresného úradu Čadca v konaní o vydaní nehnuteľnosti podľa zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov a postupom Krajského súdu Žilina v konaní o preskúmaní rozhodnutia Okresného úradu Čadca č. 2000/2138-Ca boli porušené jej základné práva upravené v čl. 12, čl. 14, čl. 20, čl. 46 a čl. 48 ústavy.

Navrhovateľka preto požadovala, aby ústavný súd rozhodol nálezom: „Rozhodnutím o vlastníctve Okresného úradu Čadca č. 2000/2138-Ca z 28. 6. 2000 a postupom Krajského súdu Žilina v konaní 10 S 91/00 boli porušené základné ľudské práva a slobody, zaručené navrhovateľke v čl. 12, ods. 1, ods. 2, čl. 14, čl. 20, ods. 1, ods. 4, čl. 46, ods. 2 a čl. 48, ods. 2 Ústavy SR. Rozhodnutie o vlastníctve Okresného úradu Čadca č. 2000/2138-Ca z 28. 6. 2000 sa zrušuje.“

Navrhovateľka už v súvislosti so skôr uskutočnenými podaniami na ústavný súd bola viackrát poučená o povinnosti právneho zastúpenia v konaní pred ním. Ústavný súd ju preto opätovne listom z 11. júla 2001 vyzval na predloženie splnomocnenia pre advokáta alebo komerčného právniku v lehote 10 dní od doručenia listu, ktorý jej bol doručený 16. júla 2001.

Navrhovateľka na túto výzvu ústavného súdu nereagovala, splnomocnenie pre právneho zástupcu ústavnému súdu v určenej lehote nepredložila a ústavný súd ani nepožiadala o ustanovenie právneho zástupcu.

Preto ústavný súd jej ústavnú sťažnosť po predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.